

[Svend Haugaard.]

tuelt udjævnes ad to veje. Man kan følge dette forslag og lade staten betale støtte til brødkornet, eller man kunne fremsætte et forslag om, at foderkornsprisen bliver sænket. Det radikale venstre ønsker ikke at fortsætte en brødkornsordning, som hindrer en naturlig tilpasning af udbud og efterspørgsel, og som har kostet samfundet ca. dobbelt så meget, som den har givet landmanden i tilskud. Det er dog en for irrationel støtteordning. Men hvis man er parat til at ville løse problemet ved at foreslå en nedsættelse af foderkornsprisen, skal vor tilslutning hertil ikke mangle.

Jeg var næsten rørt for et øjeblik siden ved at høre, i hvilken grad hr. H. C. Toft talte det mindre landbrugs sag. Hvis hr. H. C. Toft vil være med til at sænke foderkornsprisen, vil jeg tro ham, så er der noget om det, og så vil det være rimeligt at tage hans ord til efterretning. Men når man vil forhøje kornprisen og lade brødkornsprisen på samme vej, er det en helt anden sag.

Når den tidligere brødkornsordning fik lov til at fortsætte for høståret 1965, altså et år ind i den nye foderkornsordning, ja, så var det alene af hensyn til brødkornsarealerne, som var tilsået, da den nye lov blev vedtaget. Det er altså helt urimeligt, når man, som vi har hørt det, hævder, at man ikke sådan kan lade en ordning for brødkorn bortfalde til andre terminer end hele kornloven. Siden det blev bestemt, at brødkornsordningen skulle bortfalde, er der sket en tilpasning af de tilsåede arealer, sådan at disse nu er i ret god overensstemmelse med behovet, og det vil igen sige, at der ikke er risiko for et så overvældende efterårsudbud af brødkorn, at der bliver tale om ekstraordinært lave priser lige efter høst.

Det er i øvrigt et spørgsmål, om man ikke skulle tage så meget hensyn til brødkvaliteten, at man tilstræbte en noget lavere grad af selvforsyning.

Forslagsstillerne har i udvalget i deres argumentation brugt det, at det var likviditetsvanskelighederne, man skulle klare. Vi er naturligvis helt på det rene med, at der er mange landmænd, som det kan knibe for, men det er næppe den store del af dem, som er brødkornssælgere, og det kan da ikke være rigtigt at anvende denne meget dyre

og meget upraktiske låneform, især når det kun er en lille del af helheden, som får gavn heraf.

Man skjuler i øvrigt, at ønsket om at klare likviditetsvanskelighederne ikke er den eneste og måske slet ikke den væsentligste årsag til lovforslaget. Den stærke vækst i mejetærskningen fremmer i høj grad interessen for at afsætte store kornpartier lige efter høst; dette er forståeligt, men det må være en opgave for erhvervets egne handels-sammenslutninger og ikke for staten at løse dette problem.

En fortsættelse af brødkornsordningen vil være en opfordring til at forøge brødkornsarealerne, fordi brødkornet med størst pris-sikkerhed kan afsættes lige efter høst, og vi vil igen være inde i det forhold, at staten garanterer en dyr salgspris og betaler lagerleje og tabet ved forskellen mellem salgspris og tilbagekøbspris. Det radikale venstre fik en opfordring til at besinde sig; jeg kan sige til hr. Jens Chr. Christensen, at det har vi gjort. Der er ikke under udvalgsarbejdet kommet noget frem, som kan ændre vor opfattelse på dette punkt, og vi må derfor afvise en så upraktisk og dyr ordning, som dette lovforslag indebærer.

Morten Lange: Af de forskellige kornordninger, vi har lidt under her i landet, har det hele tiden været temmelig klart, at brødkornsordningerne var de værste. Det var derfor med et lettelsens suk, vi sidste år fik sat en bremse for i hvert fald den form for lovgivning, og det er ikke nogen hemmelighed, at ikke engang forslagsstillerne i deres vildeste fantasi havde drømt om, at socialistisk folkeparti skulle medvirke til, at det foreliggende lovforslag skulle få en positiv vej ud af dette ting.

Jeg forstår ikke, at man overhovedet vil tage dette spørgsmål op med den begrundelse, at ordningen skulle være en likviditetshjælp til landmændene. Det forekommer mig, at det ville give et meget mærkeligt sædskifte i Danmark, hvis vi skulle til at afpasse afgrøderne efter likviditetsproblematikken; det kan ikke være noget langsigtet mål, det kan ikke engang på kort sigt være en fornuftig måde at disponere på.

Det, som gør mig betænkelig ved forslaget's behandling, er, at også husmandsforeningerne har givet tilslutning til et for-